

29-03-'25.

Excursie Mokkelengoor/Doorbraak.

Start Ypelo, Ypeloschoolweg, (kultuurhüs, Akkerhüs). 11 Deelnemers.

Fantastisch weer, een matig windje, kracht 3, een lucht vol bloemkoolwolken, veel zon en ca. 12° C. In de zon en uit de wind werd het nog warm ook.

Bert (onze excursieleider deze morgen) leidde ons langs een pad langs de "Doorbraak"

En om het "Mokkelengoor", wat een restant is van een "Pingo-ruïne", ontstaan zo'n 12000 jaar geleden toen het steeds warmer werd en de permafrost ontdooide. Tot zo'n 12000 Duizend jaar geleden was het in ons land zo extreem koud dat tot diep in de bodem de grond bevroren was. Onder deze bevroren laag stond het grondwater onder grote druk en kwam het op plaatsen waar scheuren ontstonden omhoog en door de koude bevroor het weer. Zo ontstond een zogenaamde "lens" die door aanvoer van meer grondwater steeds groter werd en omhoog geduwd werd met eveneens de bovengrond, zodat er een soort heuvel in het landschap ontstond. Toen het in de tijd, na het glaciële tijdperk, warmer werd dooide de bovengrond en gleed als het ware van de ijsheuvel af waardoor er een kenmerkende ring van aarde rond de Pingo-ruïne ontstond. Ook het water dooide en zo ontstond een ven met een aarden wal er omheen. Dit is kenmerkend voor een Pingo-ruïne. Er zijn Pingo-ruïnes bekend met een doorsnede van enkele kilometers.

Het "Mokkelengoor" is een restant van een Pingo-ruïne die nu hoofdzakelijk gevuld is met afgestorven plantenresten, moerassig, maar weinig open water bevat.

Het Hondeven (Tubbergen) is ook een Pingo-ruïne, waar nog duidelijk de kenmerkende wal rond het ven zichtbaar is en met water gevuld.

Het pad dat we volgden, (gemaakt door paarden/pony's die voor het beheer zijn ingezet) was hier en daar vrij drassig en voerde langs de aangelegde "Doorbraak". Een hele mooie route door dit natuurontwikkelingsgebied, aangelegd om er voor te zorgen dat een aantal plaatsen droge voeten houdt. Een mooi landschap met meanderend water, broekbosjes, mooie doorkijkjes en kruidenrijke schrale graslandjes.

Dat het voorjaar was, was duidelijk te merken aan de vogels die zich veelvuldig lieten horen.

Totaal 27 soorten gezien. Bloeiende vroege flora is ook genoteerd evenals een aantal vroege vlinders.

Op de parkeerplaats begon de excursie met koffie en het noteren van de soorten; Houtduif, Roodborst, Winterkoning, Kool- en Pimpelmees, Merel, Gaai en Zanglijster.

In het gebied de Doorbraak aangekomen werden we verwelkomd (en tijdens de hele wandeling) met de uitbundige zang van Tjif-tjaf en even later ook de Fitis.

Deze laatste was voor iedereen de 1^e waarneming dit jaar en hoog in een Berk werd zij een hele poos bewonderd.

Dan gaf een Wulp acte de presence en ook een groene Specht. Verder nog grauwe Gans, Blauwe Reiger, zwarte Kraai, wilde Eend, Meerkoet en grote Zilverreiger.

Even later zagen we een 4 tal vogeltjes hoog in een boom zitten met de zon er achter. We konden er geen worst of kaas van maken. Silouetten. Voorzichtig omgelopen en met de telescoop konden we er een etiket op plakken. Rietgors ♀.

Dan in volgorde; Kievit, Scholekster, witte Kwikstaart, Kuifeend, Wintertaling, Buizerd, Ekster, Nijlgans en op de valreep terug bij de parkeerplaats nog Ooievaar.

Allemaal misschien niet de meest spectaculaire soorten maar geweldig mooi om te zien hoe bij velen het voorjaar nadrukkelijk tot uiting kwam met zang en territoriumstrijd.

Tijdens de wandeling werd ook de bloeiende flora genoteerd en dat waren er al een flink aantal, zoals Speenkruid, en Heermoes,

Vroegeling, Hondsdraf, Paardenbloem, Madeliefje, Sleedoorn, wilde? Kers, gewone Veldbies, gewone Veldkers, paarse Dovenetel, Klimopereprijs en, wel heel vroeg vonden wij, een Pinksterbloem. Terwijl het nog helemaal geen Pasen is! Maar op een zuidhellinkje van een sloot stond zij daar prachtig te zijn!

Een (nog) niet bloeiende soort maar als rozet, schitterde een Speerdistel.

In een poeltje werd ook nog Kroosvaren ontdekt.

Kroosvaren kan door overbemesting zich zeer snel vermeerderen en zo een dichte, **geen** licht doorlatende mat op het water vormen. De volledig rode kleur is het gevolg van stress door of koude brakke wateren, of schaduw of door begrazing van het Kroosvarensnuittorretje.

Dit verslag sluit ik af met 4 soorten vlinders, waarvan ik de gehakkelde Aurelia eigenlijk wel de mooiste vind. Vorig jaar heb ik deze soort nog nauwelijks gezien. De voedselplant van de rups is o.a. Brandnetel. Het voedsel van de vlinder is nectar van diverse kruiden en sap van rottend fruit. En verder gezien; Citroenvlinder, Dagpauwoog

en bont Zandoogje.

Hazen hebben we ook nog een aantal gezien.

En mooie bloemkolluchten op de route terug.

Terug bij de parkeerplaats werd de excursie afgesloten weer met koffie. (dit extra misschien om meer leden te enthousiasmeren?).

Ik, en ik denk iedereen wel, hebben deze morgen een hele mooie natuurbeleving gehad en kennis kunnen delen.

Johan.